

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318201608
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318201608.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochta v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: M. J., nar. XX.XX.XXXX, B. XX, B., resp. O. XXXX, A., o zaplatenie 2.591,76 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 5Csp/53/2018-100 zo dňa 22.11.2018 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výrokoch II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a III. o trovách konania.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.836,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.02.2018 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznával nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.591,76 eur s príslušenstvom ako nárokov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. XXXXXX, uzatvorenej so žalovanou 19.05.2016, na základe ktorej jej boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 3.000 eur.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4; § 53 ods. 1 a 5; § 54 ods. 1 a 2; § 517 ods. 1, 2; § 565 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2; § 2 písm. a), b) a d); § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. aplikujúc Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zistil, že na základe žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 19.05.2016, medzi stranami sporu bola dňa 19.05.2016 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 3000 eur pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti úveru 12 % ročne. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť 96 mesačnými anuitnými splátkami po 49,08 eur. Súčasne sa zaviazala uhradiť poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Termín splatnosti prvej splátky bol 20.06.2016 a poslednej 20.05.2024. Každá ďalšia splátka bola splatná k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Výška RPMN bola 14,61 %, ktorá bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný jednorázovo v plnej výške, že poplatky a úroková sadzba ostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a vychádzajú z nasledovných parametrov uvedených v tejto zmluve: výška anuitnej splátky, počet splátok a výška poplatku za poskytnutie úveru. Priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy bola 15,19 % a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) je 4.861,68 eur. Odplata je 17 %, úrok z omeškania 5 % ročne a poplatok za vklad v hotovosti na

úverový účet je 2,50 eur. Poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti je 0,5 % z predčasne splatenej čiastky (ak je zostatková splatnosť 1 rok a menej), inak 1% z predčasne splatenej čiastky úveru a bez poplatku ak suma predčasných splátok (vrátane aktuálnej) nepresiahne za predchádzajúcich 12 mesiacov 10.000 eur. Poplatok za žiadosť o zmenu podmienok je 40 eur, zmluvná pokuta za omeškanie splátky je 15 eur, zmluvná pokuta za omeškanie splátky po upozornení je 15 eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru je 30 eur, poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom, vydané bankou na klientovu žiadosť je 25 eur a poplatok za potvrdenie o zostatku úveru s budúcim dátumom vydané bankou na klientovu žiadosť je 50 eur (článok 1. Zmluvy).

3. Listom označeným ako Výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.02.2018 žalobca žalovanej oznámil, že vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti z úverovej zmluvy a to ani napriek opakovanej snahe zo strany žalobcu, žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovanú na jeho zaplatenie najneskôr do 04.03.2018.

4. Z prehľadu splácania súd prvej inštancie zistil, že žalovaná do predčasného zosplatnenia uhradila žalobcovi sumu 882,25 eur a po predčasnom zosplatnení sumu 131,67 eur. Spolu tak v danom úverovom vzťahu uhradila sumu 1.013,92 eur.

5. Prvoinštančný súd ustálil, že na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.850 eur. Aj keď je v zmluve o úvere uvedená suma úveru 3.000 eur, od tejto sumy bola odpočítaná suma 150 eur ako poplatok za poskytnutie úveru. Žalovaná tak reálne titulom úveru čerpala len sumu 2.850 eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných anuitných splátkach po 49,08 eur. Žalobcom došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru listom zo dňa 22.02.2018. Žalovaná v prospech žalobcu v danom úverovom vzťahu uhradila spolu sumu 1.013,92 eur. Uvedený úverový vzťah bol posúdený ako zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa súdu prvej inštancie predmetná zmluva neobsahovala povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa právnej úpravy platnej v čase jej uzavretia, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) chýbali údaje o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona chýbali predpoklady pre výpočet RPMN tak, ako to vyžaduje zákon. V zmluve bola uvedená výška RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, chýbali však predpoklady pre jej výpočet. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozsudky Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 a sp. zn. 7Co/155/2017 zo dňa 25.04.2018.

6. K rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. / a Klára Biroová skonštatoval, že je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Uzavrel, že Smernici nie je možné priznať ani priamy ani nepriamy účinok, lebo by išlo o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Keďže zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich tak, ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. K uvedenému poukázal na rozsiahlu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove a konkrétne rozsudky. Dospel tak k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná tak má žalobcovi vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalovaná celkom vyčerpala sumu 2.850 eur a vrátila žalobcovi sumu 1.013,92 eur, čo je zrejme zo žalobcom predložených prehľadov čerpaní. V zmysle uvedeného tak žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.836,08 eur a preto súd žalobe žalobcu vyhovel len v časti o zaplatenie 1.836,08 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. K priznanej sume istiny súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Vo zvyšnej časti požadovaného úroku z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 CSP. Žalobe žalobcu súd vyhovel v časti o zaplatenie 1.836,08 eur (73 % žalovanej sumy), čo na jednej strane predstavuje úspech žalobcu a na druhej strane neúspech žalovaného. V prevyšujúcej časti 755,68 eur (27 % žalovanej sumy) súd žalobu žalobcu zamietol, čo na jednej strane predstavuje neúspech žalobcu a na druhej strane úspech žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že v konečnom dôsledku bol v konaní úspešnejší žalobca, ktorému patrí náhrada trov konania v rozsahu 46 % z trov konania, na ktoré by mal žalobca nárok pri plnom úspechu. Rozhodol tak o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

8. Proti uvedenému rozsudku, a to v časti o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Vyslovil svoj nesúhlas s argumentáciou súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) a j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto má byť bezúročná a bez poplatkov. Namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). K tvrdeniu o chýbajúcich náležitostiach podľa § 9 ods. 2 písm. l) citovaného zákona žalobca uviedol, že výška, počet a termín splátok istiny a úrokov je uvedená v texte zmluvy v bode 1.2. Rovnako, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky, v ktorých sú uvedené ďalšie náležitosti. Podľa odvolateľa, teda počet a termín splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky, čo platí aj pre údaj o výške splátky. Pritom rozdelenie splátok na istinu a úroky z úveru obsahuje amortizačná tabuľka, čo banka poskytuje klientovi už v rámci informácií pred uzatvorením zmluvy. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré špecifikoval, uviedol, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala vyjadrenie o vnútornej skladbe tej ktorej splátky. Táto právna otázka je tak vyriešená ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

9. K tvrdeniu, že zmluva neobsahuje predpoklady RPMN žalobca uviedol, že súd tieto predpoklady nekonkretizoval, preto v tejto časti rozsudok nie je úplne odôvodnený a nespĺňa kritéria podľa § 220 ods. 2 CSP. Došlo tým k porušeniu práva na súdnu ochranu, súčasťou ktorého je aj právo účastníka na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu III. ÚS/209/04, III. ÚS/95/06). Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V ďalšom uviedol, že pre výpočet RPMN v zmluve sú uvedené všetky vyžadované náležitosti, a to výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Zákon pritom nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN, ani špeciálne označovať predpoklady pre jej výpočet. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/26/2017 z 27.03.2018 a Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.09.2018. Navrhol preto rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a zaviazat' žalovanú zaplatiť mu dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznať žalobcovi náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

10. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadrila.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 20.08.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepodal odvolanie proti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.836,08 eur s príslušenstvom v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, tento výrok v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP nadobudol právoplatnosť.

14. Žalobca odvolaním napadol zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, a to čo sa týka zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti nad sumu 1.836,08 eur s úrokom z omeškania tvrdiac, že konanie o zaplatení sumy 1.836,08 eur s príslušenstvom bolo zastavené, čo nezodpovedá skutočnosti, pretože súd prvej inštancie žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.836,08 eur s príslušenstvom tak, ako to vyplýva z I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobca tiež namietal záver súdu prvej inštancie, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) a j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie NS SR z 27.07.2011, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

16. Vzhľadom na podané odvolanie žalobcom, v ktorom bolo namietané nesprávne právne posúdenie vecí, odvolací súd v uvedenom rozsahu podrobil prieskumu rozsudok so zameraním, či súd prvej inštancie aplikoval na zistený skutkový stav príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie týmto smerom riadne odôvodnil s tým, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

17. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie sa stotožňuje s jeho názorom, že úver uzavretý medzi stranami sporu na základe úverovej zmluvy zo dňa 19.05.2016 v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. je bezúročným a bezpoplatkovým, lebo v nej nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN tak, ako to zákon vyžaduje. Uvedený nedostatok zákon v zmysle ust. § 11 ods. 1 citovaného zákona v písm. b) sankcionuje (aj z dôvodu neuvedenia v zmluve o spotrebiteľskom úvere náležitosti aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Už táto samotná skutočnosť postačuje na záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, preto žalobca nemá nárok na úhradu iných súm ako súm, ktoré žalovaná od žalobcu na základe uvedeného úveru dostala.

18. Odvolací súd uvádza, že údaj o RPMN je jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. V zmysle citovaného zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, teda musia byť uvedené aj poplatky za prípadne doplnkové služby, ak sú podmienkou získania spotrebiteľského úveru. Bolo preto povinnosťou žalobcu k výške RPMN špecifikovať aj všetky údaje, ktoré slúžili pre výpočet RPMN v predmetnej úverovej zmluve. Ak súd má zhodnotiť správnosť výpočtu RPMN, nemôže sám konkretizovať, z čoho vypočítaná RPMN vychádza, ak to nekonkretizoval sám žalobca, ktorý RPMN vypočítal. Iba žalobca vie, aké údaje do RPMN pojal.

19. Odvolací súd preto má za to, že odvolanie žalobcu v naznačenom smere, týkajúce sa námietky nedostatočného odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie ohľadom chýbajúcich predpokladov pre výpočet RPMN je nedôvodné.

20. K uvedenému je potrebné zdôrazniť, že ani prípadná vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama o sebe nemusí vždy disponovať potrebnou intenzitou smerujúcou k porušeniu ústavných práv účastníkov. Túto skutočnosť je treba posudzovať vždy individuálne pre konkrétny prípad a so zreteľom na charakter konania. Takú intenzitu zásahu, ktorá je spôsobilá privodiť porušenie ústavných práv, dosahuje iba také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, na základe ktorej by bolo možné zistiť rozsah porušenia práva, prípadne také, v ktorom dôvody, na ktorých je založené absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (pozri rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS/373/08, I.ÚS/344/10).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa nezaoberal aj ďalšími odvolacími námietkami týkajúcimi sa tvrdenia, že z judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala vyjadrenie o vnútornej skladbe tej ktorej splátky. Na to, aby bola zmluva uzavretá medzi stranami sporu považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú postačuje neuvedenie údajov pre výpočet RPMN tak, ako je to vyjadrené vyššie.

22. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997. sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1: uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia v napadnutom rozsahu ako takú.

23. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 v spojení s § 255 a § 257 CSP tak, že stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto mu nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ale táto si trovy odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývajú. Bolo preto rozhodnuté tak, že stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).